

SLOVENSKI NAROD.

Iznaj vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravištvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O položnji.

Vojna se utegne vsak čas začeti. Iz Carigrada se poroča, da je tudi turški senat odbil terjatve Črnogorcev, katerim denes premirje s Turki izteka, torej se Črnogorska vojna zopet začne. Kakor brž pa začne puška in jatagan mej Črnogorci in Turki govoriti, tudi Rusija, ki je črnogorske terjatve podpirala, ne more več mirno gledati, ne čakati. Zadnji „Golos“ to uže navešča, sledeče govoreč: „Kadar se ponovi boj mej porto in Črno goro, kar bi bilo enako odločnej branitvi, izpolniti zahteve protokola, ne bi Rusiji ničesa ostalo, nego ukazati vojskam na meji nabranim, naj marširajo naprej. Najbrž uže prihodnji teden bode Evropa jasne dokaze dobila, da je Rusija trdno sklenila, cilj doseči, za kateri je svoje vojske na meji zbrala.“

Torej smemo kmalu pričakovati manifesta ruskega carja, ki bode napovedal veliko akcijo. Vsi Slovanci se ga bodemo veselili in naše molitve bodo veljale za ruski uspeh, ker to bode slovanski, naš uspeh.

Proti oderuhom.

V naši polovici avstro-ogerske države se čezdalje bolj bavijo s vprašanjem o oderuštvi ali lihvarstvu, ki je uže v toliko deželah ustvarilo tako žalostno stanje.

V Cislejtaniji se je začelo agitirati proti svobodi oderuštva naprvo v Galiciji; potem se je ta agitacija prenesla tudi na Moravsko, in zdaj menda uže nij dežele, ki bi se proti oderuštvi ne borila.

V Galiciji je uže pred tremi leti zagotavljal nek poslanec, Zavadowski, da ne more naštetih vseh zločinov, katere oderuhi doprinašajo na uradnikih, kmetih, da celo na šolske mladini; trdil je, da vse njegove besede podajajo le neizrečeno slabo podobo o tem, kar se v deželi godi.

Vse to je dalo povod zanimivemu poročilu pravne sekcije gališkega deželnega zbora, ki se glasi: Visoka vlada naj sodišča vpraša, na kako visoke obresti, na kako velike konvencionalne globe se morajo toženci obsoditi, kako visoke so obresti, konvencionalne kazni in zamudne obresti, ki se intabulujejo, kaj se po strani pogaja še v pravnoobličnih pismih in celo v notarijskih aktih, in pričala se bode, da se dva odstotka pri hipotekarnih posojilih, in 50, 100, 200 odstotkov na mesec zahteva pri nezagotovljenih posojilih, da dalje konvencionalne kazni zapisani kapital dosejajo, večkrat in po navadi pa celo presegajo. Sodnik, ki deželo ljubi, je dandenes v strašnem položji; on, ki je čuvaj pravice, pokrovitelj oškodovanih, mora s krvavečim srcem, z roko, ki se strmenja trese, izročiti nesrečnega dolžnika v roke nesramnega krvopivca, in to v imenu pravice. Mnogobrojne peticije, katere deželni zbor dobiva leto na leto, kažejo, da je Galicija vedno bolj siromašna, da bivajo njeni kmetje služni, ki v potu svojega obraza za nič vredno plačilo obdelujejo svoja zemljišča za kapitaliste.

Tudi v moravskem deželnem zboru sta poslanca Kusy in Fux izročila peticije, naj se v okom pride nečloveškemu počenjanju oderuhov.

Zato pa je tudi državni zbor uvidel, da

je treba, da se začne baviti z oderuškim vprašanjem in stori, da se judje in ljudje z judovskim srcem in z judovsko nesramnostjo ne bodo redili ob krvi svojih sozdržavljanov.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(II. seja. 12. aprila) Zapisnik zadnje seje se prebere v slovenskem jeziku.

Poslancema Lavrenčiču iz Postojne se dovoli zaradi bolezni 14 dnevni odpust, g. Jugovcu pa za celo sesijo.

V zadnji seji izvoljeni odseki so se konstituirali. Finančni odsek je izbral za načelnika Murnika, za namestnika Dežmana, za zapisnikarja dr. Poklukarja.

Gospodarski odsek je izvolil za načelnika pl. Gariboldija, za namestnika Obrezo.

Peticijskemu odseku je načelnik grof Barbo, namestnik dr. pl. Zavinšek.

Odsek za pregled poročila deželnega odbora je izbral za načelnika dr. Poklukarja, za namestnika grofa Margherija.

Izroči se mnogo peticij.

Odbor c. kr. kmetijske družbe prosi, naj bi deželni zbor ukrenil prošnjo na ministerstvo, da se pokončevanje eksekviranih posestev ustavi.

Podružnica kmetijske družbe prosi, naj bi se napravil s pomočjo deželnega zaklada s podporo ministerstva za kmetijstvo za dolenjsko stran poskuševalni vinograd. Ravno tista podružnica in podružnica v Metliki prosite, naj bi se nastavljal z deželnega zaklada plačani popotni učitelj za kmetijstvo. Občina Vrhpolje prosi, da bi se izločila iz Vipavske občine in bi postala samostalna.

Listek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

Bila sta uže onostran Torntonove pristave in le ena njiva jih je ločila od travnika, ki je bil s travo zarasen in na videz zelo lep, pri vsem tem pa je bil sredi popolnem močvirnat; še v najboljših čevljih je prišel prek njega le oni, ki se je držal zida in je kraj polja hodil. Jerica in Francika ste bili bili nekoliko zadej in skoro brez sape, ker ste tako hiteli za onima. Grede mimo pristave zagledali ste gospo Torntonovo; Jerica videvši, da se bode nekoliko minut mudila, je prosila Franciko, naj gre naprej, ter naj pove Katiniki, kakšna zemlja da je tam; reče naj jej, da tam počaka druge družbe. Francika je

vendar prišla prepozno, če ravno je toliko hitela; ona dva sta bila uže sredi travnika, ko je sama prišla komaj do njega. Šla sta prav varno naprej. Gospod Brus je peljal Katinko po eni hodni poti tik zida, ter je dokazal Jerici, ki je bila dotekla Franciko, da mu je kraj prav dobro znan. Prišedši sredi pota sta blezo naletela na oviro, kajti Katinika se je na eni nogi zibala ter se držala za zid, gospod Brus pa jej je položil nekaj prestopnih kamenov na pot. Pomagal jej je čez in šla sta dalje, da sta kmalu izginila v gaji onostran travnika.

Izabela in lajtenant sta se tako počasi približevala; da je Francika vsa nepotrpana silila Jerico, naj jih prepusti njijnej osodi. Nazadnje sta se zavila krog oglja lepe pristave ter sta se približevala; a Bela je stopala počasi, če prav je lahko videla, da je drugi čakajo.

„Kaj ste hromi, gospica Klintonova?“ vskliknila je Francika, ko hitro jo je mogla slišati.

„Hroma?“ rekla je Bela, „kaj hočeš reči s tem?“

„No, ker hodite tako počasi,“ rekla je Francika. „Mislila sem, da se je vašim nogam kaj pripetilo.“

Bela je menila, da jej ne dopušča dostojnost, da bi na to odgovorila, majala je glavo ter je prisrčno se pogovarjaje stopila s svojim čestiteljem na travnik in Jerice še pogledala nij. Ta se je delala, kot bi še ne bila opazila njenega napuha, prijela je Franciko za roko in krenivši na stran jej je z najvešeješo mirnostjo in uljudnostjo rekla: „Gospica Klintonova, po tej le poti, če vam je drago. Čakali sve vas, da bi vas peljali prek močvirnatega travnika.“

„Ali je močvirnat?“ vprašala je Bela nemirno pogledavši na svoje lahke čevlje. In nekoliko razdražena je pristavila: „Mislila bi bila, da bolje poznate pot, pa nas peljete čez to močvirje. Jaz ne grem čez.“

„Potem pa se vrnite,“ rekla je jezična Francika. „To ne bode nikomu dosta mari.“

Podvzetnik B. Martin v Kočevji prosi, naj bi dežela plačala učitelje, ki bi podučevali kmetško ljudstvo o rezljanju, da bi se izdelovanje lepih, elegantnih palic za sprehanje in za dežobrane udomačil, kar bi neslo mnogo dobička.

Uradniki deželne odbora prosijo, naj bi imeli enake plače, kakor c. k. uradniki. Učitelj Malenšek in učiteljska udova Götzl prosi za podporo iz deželne zaklade. Dr. Zarnik izroči prošnjo dijaškega podpornega društva v Novem mestu in podporne zaloge slovenskih dijakov v Gradcu za podporo iz deželne zaklade. Isto prosi slikar S. Ogrin, da bi mogel nadaljevati svoje študije na akademiji v Benetkah. Zadnjič izroči dr. Zarnik prošnjo ljubljanskih branjevcev, da bi se prepoved prekupa odpravila. Vse te prošnje [se izročijo] večinom finančnemu, nekaj pa tudi gospodarskemu in peticijskemu odseku.

Dr. Bleiweis in drugi interpelirajo deželno vlado, kake so ovire, da uže leto in dan sklenene postave za sušenje močvirja ministerstvo kmetijstva ne predloži najvišje sankcije?

Dalje prašajo interpelantje, ne bi li hotela vlada poprašati, kaj ovira, da deželni zbor postavu še v tej sesiji lahko popravi, da potem, kakor hitro mogoče dobi ta za močvirje toliko važna postava potrdilo cesarja.

Poslanec Pakiž in tovariši vprašajo deželni odbor, zakaj se uže dovoljena subvencija za preustrojenje ceste mej Sodražico in Blokami ne izplača, da bi se zidanje toliko potrebne ceste začelo?

Deželni glavar odgovarja, da ima deželni inženier zdaj na kupe posla, da pa še letošnji spomlad bode cesto pregledal in se zidanje potem še letos začelo.

Poročilo deželne odbora o vzdrževanju Krško-Grosupeljske ceste in o novem tiru ceste čez Turjaški hrib, se izroče gospodarskemu odseku v pretres in poročanje.

Poročilo deželne odbora o stavbi nove deželne norišnice se izroči finančnemu, letno poročilo o delovanju deželne odbora, navlašč za to izvoljenemu odseku.

Dr. Schrey poroča o načrtu postave deželne zbornice o dotacijah zaklade za učiteljske pokojnine. Sprejme se sledečo postavu brez debate:

Postava, veljavna za vojvodino Kranjsko.

S pritrditvijo deželne zbornice moje Kranj-

„Saj nijsem jaz nasvetovala te poti,“ odvrnila je Jerica milo, če prav nekoliko zarudela v lice. „Upam pa, da vam lahko pomagam iz zadrege. Gospa Grahamova se je bala, da imate tenke čevlje in prinesla sem vam par čevljev iz gume.“

Bela jih je vzela ter je nikakor se zahvalivši vprašala, ko jih je iz papirja jemala: „Čegavi so pa?“

„Moji,“ odvrnila je Jerica.

„Ne mislim, da bi mi ostali na nogah,“ mrmrala je Bela. „Prej ko ne bodo strahoviti veliki.“

„Dovolite,“ rekel je lajtenant; vzel je en čevlj, pripognil se, da bi ga jej nataknil, a videl je, da bode šlo težko, ker je premajhen; Bela to zapazivši je hotela sama si natakiniti čevlj ter ravnala z Jeričino lastnino tako silovito, da je odtrgala zgornji tenki jermen in še potem je le deloma stlačila nogo v majhen čevlj.

(Dalje prih.)

ske vojvodine ukazujem, da se nekoliko deželne postave z 29. aprila 1873. l., v dež., zak. št. 22. izpremeni tako:

§. 1. Ovrženo je določilo §. 82. v 2. dostavku deželne postave z 29. aprila 1873. leta, št. 22, s katerim se dohodki izpraznenih učiteljskih služeb odkazujejo penzijskemu zakladu.

§. 2. Užitki od zemljišča, službečega v založbo kake učilnice (§. 27. deželne postave z 29. aprila 1873. l., št. 22.) po učitelji, v dejanskej službi umrlem, ako ne pristoje njega dednikom (§. 78.), pripadejo dotičnej učilniški občini, da si ustanovi ali pomnoži svoj posebni učilniški zaklad.

§. 3. Pogrebna letna četrt, po §. 79. deželne postave z 29. aprila 1873. leta, št. 22. pristojna dednikom umrlega učitelja, naj se iz penzijskega zaklada, nagrade pomočnim učiteljem v Ljubljanskem mestu iz občinskih prihodkov tega mesta, a po drugod iz normalno-učilniškega zaklada plačujejo.

§. 4. Če letnim troškom penzijskega zaklada ne zadostuje v §. 82. in v §. 82. odstavku 1. in 3. ter v §. 84. deželne postave z 29. aprila 1873. l., št. 22. naštetih dohodki in obresti od glavničnih prebitkov, tedaj se iz kranjskega deželne zaklada vzame, kolikor bi še ne dostajalo.

§. 5. Dohodki izpraznenih učiteljskih služeb, kar se jih je narastlo od 1. januarja 1876. leta, naj se uže ne plačajo v penzijski zaklad.

§. 6. To postavu izvršiti se naroča mojemu ministru bogočastja in uka.

Nakup Dedekovega posestva na spodnjih Poljanah v Ljubljani se odobruje in za poplačanje kupnine z obrestmi vred se dovoljuje deželnemu odboru za leto 1877 poznejšen kredit 6800 gold. iz deželne zaklade.

Deželni odbor se pooblastuje, rastlinjak na vrtu deželne bolnišnice v Ljubljani od reda usmiljenih sester za devetsto in šestdeset (960) goldinarjev kupiti pod tem pogojem, da bo red po predlogu deželne inženirja potrebne poprave na svoje stroške ukrenil in za rabo sprednjega oddelka rastlinjaka plačeval po 15 gl. najemščine na leto, dokler je ta najem tudi deželi ugoden.

V ta namen se deželnemu odboru dovoljuje za leto 1877 iz bolnišničnega zaklada svota 960 gl.

Dr. Zarnik nasvetuje v imenu deželne odbora da

§. 17. v napolitlu za upravništvo deželne posilne delarnice Ljubljanske dobode ta dostavek:

Siljence je moči k delanju tudi zunaj zavoda rabiti, a vendar samo s temi uveti (pogoji):

1. V to se jedino smejo izbirati menj sumni, v dotično delo pripravni ter čisto zdravi siljenci, kateri so uže v prvem razredu.

2. Opravki morejo biti težška dela zemljedelskega ali drugačnega posla.

3. Rabiti se smejo samo v Ljubljani in tri kilometre okrog Ljubljane ter jedino po dnevi.

4. Nad 12 mož skupaj nij pošiljati v en kraj delat.

5. Na vsacih 6 mož bodi po en paznik. Poslanec Horak želi, da bi v drugem stavku po besedi „zemljedelskega“ se ustavila beseda „obrtijskega“, česar pa zbornica, ko so poslanci dr. Schrei, Dežman, deželni predsednik Widman in dr. Zarnik proti govorili,

ne odobri. Druge določbe se potrdi. Po poročilu poslanca Murnika v imenu finančnega odseka se sprejmo sledeči nasveti:

1. Slavni deželni zbor naj se na podlagi poročila deželne odbora, katero je v prilogi 6. tiskana, in z ozirom na od finančnega odseka zaznamovane premembe o posameznih številkah, kakor tudi o skupnih zneskih potrebščine in dohodkov, navedenih v proračunih bolnišnega, porodišnega, najdenišnega in norišnega zaklada za leto 1878 posvetuje in nasvetovane nastavke potrebščine in zaklade s primanjkljaji odobri.

2. Proračuni teh zakladov, kateri so podzakladi deželne, se imajo s primanjlkavo v proračun tega uvrstiti, da se dobi iz tega primanjlkavi primerna zaloga.

Prihodnja seja bode v soboto ob 10 uri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

Za *Tirolsko* je imenovan Bossi-Fedrigotti za deželne glavarja. Odpoved Blasovo je cesar sprejel. Sicer se pa federalistična večina tirolskega zbora v jako odločnej, ostrej opoziciji giblje. V finančni odsek je volila samo svoje poslance. — Nemško-liberalni, ali psevdoliberalni časniki ne nehajo vpiti na Tirolce, kakor da bi bili izdajalci cesarstva. In vendar so dokazali, da so drugačni patrijoti, kot Dunajčanje.

Magjari kredita nima, torej ne bodo mogli dolgo velike države igrati. Konsorcij Rotschild jim je povedal, da bodo mogli morda še le potem na ogersko rento posojilo dobiti, kadar bankovo vprašanje rešijo. To vprašanje pa se zdaj zopet zamotava.

Vina se država.

Iz *Aten* se javlja „Pol. Corr.“ da grška vlada z eneržijo izvršuje zakon o rezervnej vojski. Trije tabori se bodo naredili in sicer v Agrinionu, v Tebah in v Megalopolisu. Do 7. maja, ko bode zbornica zopet sešla se, bodo uže vse vojaške predloge gotove. — Tedaj Grki mislijo čakati, da Rusi Turke enkrat razbijejo, potem pridejo še oni.

Na *Bismarkovo* prošnjo za ostavko je baje nemški cesar zapisal samo besedo „nikoli!“ — Včeraj je Bismark menda na odpust šel. Nemški časniki so se nekoliko potolažili, ker Bismark ne gre za vselej od državnega posla, ampak le za nekaj mesecev na odpust. Ali da gre nemški kormanuš ravno zdaj pred največjim viharjem proč od kormila, to je vendar vsaj nenavadno in ima gotovo globočji pomen, nego je vedeti mogoče.

Občni zbor „glasbene matice“

dne 11. aprila 1877.

Prvosednik gospod Franjo Ravnikar je pričel zborovanje s sledečim ogovorom:

„Slavni občni zbor! Da si ima društvo glasbena matica jako obširen namen, vsestransko gojiti narodno petje in glasbo, ne nahaja take podpore od strani naroda in od sorodnih bratov, kakoršne zasluži, in se vsled tega ne more razvijati tako, kakor bi želeli. Glede dalje na to, da so gospodje odborniki vsi preobloženi z drugimi opravili, da nikdo ne more svojih moči popolnem žrtvovati našemu društvu, glede na našo siromašnost, na nensmiljeno tlačenje našega naroda, vendar se je le storilo kolikor mogoče, vsaj je v kratkem času svojega obstoja naša „glasbena Matica“ lepo število narodnih skladb spravila mej svet, kar celo priznava brošura pisana sicer od nam prijaznega gospoda pl. Radiča (hvaležno mu to izrekamo) a poklonjena nam Slovincem neprijaznemu filharmoničnemu društvu. Razdelile so se razne kompozicije ustre-

zaje z njimi cerkvi, šoli, pevskim društvom in kar ne smemo prezreti, oglasilo se je ravno v tem času, odkar glasbena Matica obstoji, več samostojnih skladateljev in več pevskih družeb, nego kedaj poprej, omenim le odličnega pevca Hajdriha, ki pa ne pristopi v naše kolo, omenim dalje znamenitega društva „Slavca“ v Gorici, našega Foesterja, Kocijančiča in dr. in končno še Cecilijskega društva. Želimo si tedaj, da bi i dalje naš slovenski narod se zanimal za narodno glasbo, da bi i dalje marljivo popeval, muziciral in skladal v narodnem duhu in da bi s tem skušal nadomestovati najdražje blago človeške družbe, česar pa nam nij dano uživati — prostosti, slobode. Naj se vsigdar in povsod, kjer in kader ne smemo slobodno pisati, govoriti in celo še misliti ne, zadoni sovragom našim v strah in jezo — narodna slovenska pesem. V to svrhu nam Bog pomoz! in sreča junaška.

Natančneje o delovanju našega društva poizvedeli boste iz poročila našega vrlega tajnika g. Valente, katerega prosim objaviti svoje in poročilo gospoda blagajnika, ki denes zarad odpotovanja nij navzoč.

Tajnik g. Vojteb Valenta poroča sledeče:

Slavni zbor! Še nekoliko dni in minulo bodé leto, kar smo se zadnjikrat tukaj zbrali v občnem zboru naše „glasbene matice“. Odbor izpolnjuje svojo dolžnost, da vam naznani, kaj in kako se je skrbelo v pretečenem letu za razvoj in obstanek našega društva. Vabim torej slavno skupščino, da blagovoli slediti mojemu poročilu, v katerem so navedeni glavni momenti odborovega delovanja.

Ker so se prejšnja leta dostikrat udje pritoževali, da dobijo premalo od društva, skrbel je odbor, da se je v pretečenem letu, kar je bilo mogoče dosta muzikalij družbenikom podalo, dobil je vsak ud sledeče muzikalije: „Zdihljaji k Mariji Devici“, cerkveni napravi, vglasbil Pater Angelik Hribar; „Oče, pojdite domu“, moški zbor s samospevom za bariton, vglasbil Pater Angelik Hribar; „Glasbena Matica“ III. zvezek, kantata v spomin Antonu Janežiču, vglasbil Anton Stöckl; „Glasbena Matica“ IV. zvezek, 11 moških zborov in čvetospevov v partituri; „V spomin Anici“, koncertna mazurka, vglasbil Anton Stöckl.

Toliko gradiva bode menda dovolj vsem udom in nadejamo se, da se ne bode več slišalo mrmranje v tem obziru, ker uzroka za to nij.

Društveni arhiv je sedaj v kneževem dvoru v gospodskih ulicah v I. nadstropji spravljen in sicer v sobi ljubljanskega tiskarskega društva, katero je prijazno privolilo, da smemo tudi odborove seje v tem lokalu imeti. Hvala vrlim tiskarjem za to prijaznost!

Ko je došlo vabilo k slovesnemu odkritju Anton Janežičevega spominka v Lešah, sklenil je odbor, da za to slavnost izdá „glasbena matica“ slavnostno kantato, in naročilo se je našemu pesniku gospodu Josip Cimpermanu, da zloži primerno pesen, katero je vglasbil čitalnični pevovodja gospod Anton Stöckl. Kantata se je dala v tisk, čitalnični pevci so jo pri slavnosti péli, mnogo iztisov se je pa razdelilo mej zbrano ljudstvo, da tudi koroški Slovenci ne bodo pozabili našega društva. Pri slavnosti so bili kot zastopniki „glasbene matice“ gospodje odborniki: Ravnikar, Prapročnik, Žagar, Steinmec, Stöckl, A. Hribar in jaz, in zadovoljilo nas je slišati od slav-

nostnega odbora, da je kantata jako dopadla in pripomogla k povzdigi svečanosti, vrhu tega je odbor tudi odmenil svoto za vožnje stroške pevcev, tako, da je „glasbena matica“ po vsej svojej moči skušala pomagati k slavnosti, ki je bila na čast nepozabljivemu narodnemu vzbuditelju Antonu Janežiču.

(Dolge prib.)

Poziv

blagosrčnim ljubljanskim gospóm in gospodičnam.

Odsek gospej društva ljubljanske ljudske kuhinje prosi gospé in gospodične, da bi blagovoljno žrtvovale o nekaterih dnevih svoje moči od 11. do 1. ure dopoldne ter pomagale pri razdelitvi jedil siromakom. Kolikor večje bode število delavnih udov pri ljudskej kuhinji, toliko redkejše bodo posamezni na vrsto prišli, ker so na dan samo tri gospé potrebne in se bodo redno vrstile pri opraviilu.

One gospé in gospodične, katere so pri volji nas pri tem dobrodejnem opraviilu podpirati, prošene so, da se potrudijo v spodnje prostore starega strelišča, kjer leži póla, v katero naj blagovolijo svojo natančno adresu vpisati.

Naj se prav mnogo dóm oglesi in udeleži za gotovo blagi namen, za olajšanje britkosti naših mestnih ubogih.

V Ljubljani, dné 12. aprila 1877.

Gospé gospodarskega odbora društva „ljublanske ljudske kuhinje“.

Naznanilo!

Podpisani odbor naznanja, da se bode ljudska kuhinja v nedeljo 15. t. m. ob 11. uri do polu dne odprla. Jedilne marke se dobivajo za olajšanje občinstvu tudi v prodajnicah gg. Karl Tila, Ferd. Mačeka, Adalb. Eberharta, Karl Karingerja, kakor tudi v c. kr. glavnej trafiki in v trafiki poleg frančiškanskega mosta.

V Ljubljani, dne 12. aprila 1877.

Gospodarski odbor društva „ljublanske ljudske kuhinje“.

Domáče stvari.

— (Volitev ljubljanskega župana) se je vršila 12. t. m. Voljen je v izrednej seji, katerej je po paragrafu 42 obč. reda predsedoval najstari občinski mestni svetovalec g. Potočnik, — zopet dozdani župan g. c. kr. penz. vladni svetovalec Laschan s 23 glasovi proti 4, ki so bili oddani prazni. Za podžupana je voljen dr. Schrey z 19 glasi, dva je imel g. Dreo, 7 glasovalnih listov je bilo praznih oddanih. Pri volitvah v posamezne odseke je vseh 8 navzočnih narodnih odbornikov oddajalo prazne liste. V najvažnejše odbore, kakor je šolski, magistratni, personalni in pravni odbor nij nemška večina izmej 9 udov narodne manjšine nobenega volila, tri narodne ude pa sploh v noben odsek ne. Ta radikalnost nas zato veseli, ker bode naše ljudi učila, kako moramo tudi mi povsod delati, a ne obzirov in obzirov imeti! Več o tem še izpregovorimo.

— (Si tacuisses — o Vesteneck!) Gospod deželni poslanec vitez Vesteneck, ki si je nekđaj v lastnem dopisu v staro „Presse“ spričalo dajal o sposobnosti, je mislil v seji deželnega zbora 12. t. m. da je neobhodno potrebno, da tudi on svoj važni glas povzdigne. Omenil je o priliki obravnavanja o poročilu deželnega odbora glede spremenjenja §. 17 instrukcije o upravi deželne prisilne delavnice

v Ljubljani, da je deželni odbor na pačno storil, da je predlagal, naj se dopušča rabljenje siljencev na 3 kilometre daleč od Ljubljane, in je rekel, naj bi se ta oddaljenost skratila na eno uro hoda. Kakor pa bode vsak kmet, ki mestrični sistem le količkaj pozna, vedel, je 3 kilometre toliko, kakor 3000 metrov, t. j. 1584 sežnje; ako se 5 korakov vzame na 2 sežnja, dobo se iz tega 3960 korakov. Ako se pomisli, da zdrav človek 117 korakov v minuti naredi, vidi se, da bo prehodil 3 kilometre v manj nego 34 minutah. Iz tega se vidi marsikaj, posebno pa to, da je briški „vitez“ Vesteneck stavil svoj predlog le zato, da bi si usta ohladil, da je pa sicer tako velik matematikus, da bi še v normaliki „zweite“ dobil. In taki ljudje se naprej porivajo!

— (Norec na strehi.) Užé včeraj smo poročali, da je bil iz tukajšnje norišnice predvéranjem nek blazen kmet iz Jarš pri Kamniku ušel pod streho in splezal na streho. Gori je na porobku jezdil od 9 zjutraj do 7 zvečer. Nihče ga nij mogel doli spraviti, ker je žugal, da vsacega na tla sune, kdor mu blizu pride. Ljudje so ga od raznih strani hodili gledat, on je po svoje pridigoval z viška, tabak si naredil in filozofsko pušil, potem pa pipo in tabak na tla vrgel, mehur na boso nogo obul si, kadar je zvonilo pobožno molil, in ustrajal na svojem strmem stališči. Poklicani dimnikarji in drugi čuvaji so ves čas zastoj ugibali, kako bi ga dobili. Proti večeru stoprav ga je baje nek brič zvalil, da je na prislonjeno lestvo stopil in doli zlezel, da bi pred krvavo sodnijo dokazal, da — nij blazen. To se razumeje, da so ubožca potem prijeli in bolje shranili.

— (Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo) se „Gosp.“ piše, da je 3. aprila ob 8. uri zvečer do tal pogorel hram znanega slovenskega pisatelja g. župnika Božidara Rajča v Žvabu. Gasilci so sprva branili; ko so pa štirko vina vunkaj dobili, so na ogenj pozabili, marljivo pili in se naposled trdno stepli. Škode je 800 fl. Ogenj je tudi sosedu pokonkone klet in 15 vaganov zrnja.

— (Pogoreli) so 3 posestniki v Spuhljih pod Ptujim: Job, Pukšič in Strelec, ta se je tudi hudo opekel in ima 2500 fl. škode. Bržčas je tabak ognja kriv.

— (Ustrelil) se je Anton Sušec, vodja pri regimentu Hartung v Mariboru.

— (Iz Maribora.) Tukajšnje hranilnici se je lani vložilo 1,398.856 gl., a izjemalo 1,601.971 gl. Na posestva se je posodilo 132.180 gl.

— (G. Seidl) je 16 let županil v Kamci pri Mariboru; sedaj je odstavljen in obljubivši račun za lansko leto v 14 dnevih položiti, žalosten od kamškega „gemeindeamta“ slovo vzela. Kamčani nijso bili žalostni!

— (Nesreča.) Na veliki petek je v Prevalih na Koroškem fužinski hlapec peljal voz gnoja črez most, ki se pa je vlomil tako, da je hlapec in voz s konji vred v vodo padel. Druga nesreča se nij zgodila.

Dunajska borza 13. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	60	gid.	50	kl.
Enotni drž. dolg v srebru	65	"	25	"
Zlata renta	72	"	90	"
1860 drž. posojilo	108	"	80	"
Akcije narodne banke	783	"	—	"
Kreditne akcije	138	"	50	"
London	126	"	65	"
Napol.	10	"	14 1/2	"
C. k. cekini	5	"	98	"
Srebro	111	"	75	"
Državne marke	62	"	25	"

Tujci.

12. aprila:

Pri Slonu: Kobler iz Litije. — Kuralt iz Vipave. — Leitner iz Trsta. — Laraine iz Dunaja. — Zagorec iz Št. Jarneja. Pri Matič: Zafita iz Grada. — Monsburger iz Dunaja. — Jaklič iz Kočevja. — Wilburger iz Dunaja. — Šink iz Zagorja. — Wild iz Grada.

Spomladanska

obleka	od gl. 18 do 36
Zgornje suknje	" " 12 " 28
Menčikovi	" " 14 " 22
Jaketi	" " 10 " 26
Sako	" " 7 " 18
Hodnje suknje	" " 16 " 35
Hlače	" " 4 " 13
Obleka za dečke	" " 8 " 18
Obleka za otroke	" " 4 " 12

Najnovejše

gospinjske konfekcije

priporoča

M. Neumann,

v Ljubljani, slonova ulica Lukmanova hiša.

Vnanje naročbe se proti povzetju urno vrše in nepristojno brez ugovora nazaj jemlje. (73—6)

Prsne in pljučne bolezni

naj bodo kakoršne hoté, ozdravijo se najgotovejše z

Wilhelmovim

snežniškimi zeliščnim alopom,

ki je po zdravniških pravilih narejen od

Franca Wilhelma, lekarja v Neunkirchnu.

Ta sok se je na izredno ugoden način skazal proti boleznim v vratu in prsih, gripi, hripavosti, kašlju in náhodu. Veliko kupovalcev zagotavlja, da edino njemu se imajo zahvaliti za prijetno spanje. Posebno dober je ta sok kot varstvo pri meglah in ostrem vremenu.

Ker je jako prijetnega okusa, je otrokom koristen, na pljučah bolnim ljudem pa potreben; pevcem in govornikom potreben proti nečistemu glasu ali celo hripavosti.

Da je to res, kažejo mnoga pričala. — V dokaz navajam sledeča priznavala pisma:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Béronie, pošta Königstadt, 28. februarja 1876.

Prisrčno hvalo Vašemu blagorodju, da ste mi poslali Vaš Wilhelmov snežniški zeliščni alop, čutim, da mi je ta alop pri mojej pljučnej bolezni dobro storil, prosim Vas torej, da mi še 2 flaši Wilhelmovega snežniškega zelišnega alopa po poštne povzetji pošljete. Z vsem spoštovanjem Vaš hvaležni

Franc Kozelka, učitelj.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Boskovic, 2. junija 1876.

Uljudno prosim, da mi s poštne obratom, kakor vzadnjič, dve flaši Wilhelmovega snežniškega zelišnega alopa, tega izvrstnega zdravila, pošljete; moji zelo bolnej ženi je tako pomagal, da ga če še naprej rabiti. Priporočevaje se z visokim spoštovanjem

(392—10)

Morie Saxl.

Oni p. n. kupovalci, ki moj izvrstni snežniški zeliščni alop, ki ga uže od leta 1855 napravljam, prav tega dobiti želé, naj vselej jasno zahtevajo

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Poduk rabljenja se vsaki flaši pridá.

Zapečaten originalna flaša stane 1 gold. 25 kr. in se vedno frišen dobiva pri narejanju samem

Fr. Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu,

Nižje Avstrijsko.

Zadelovanje se računa na 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop se dobiva tudi le pravi pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: Peter Lassnik,

v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v Gradci: Wend. Trnkoczy, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Kranji: Karel Šavnik, lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekar; v Trbižu: Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: C. Zanetti, lekar; v Beljaku: Ferd. Scholz, lekar.

Slamniki

se v zalogi klobukov podpisanega sprejemajo v snaženje in moderniziranje. Ta dela izvršuje apreter, ki je v tej stroki izurjen in navlašč iz Italije poklican.

Spoštovanjem

F. A. Supančič,

v Ljubljani, stari trg 1.

(87—2)

Pravi

Wilhelmov

antiartritični antirevmatični

kri čistilni čaj

(kri čisteč proti revmatizmu in protinu)

je kot

spomladanjsko zdravljenje

edino gotovo vspešno kri čistilno zdravilo,

ker so ga prve medicinske avtoritete

„v Evropi“

z najboljšim vspehom rabilo in potrdile.

Odločno dober,

učinek izvrsten,

vspeh odličn.

Z dovoljenjem c. k. kraljevske pisarne v led. sklepa. Dunaj 26. marca 1818.

Prot. ponarejanju zavaruje varstvena marka, ki je poštavna. Dunaj, 12. maja 1870.

Varovan z najvišjim patentom nj. c. kr. Veličanstva. Dunaj, 7. dec. 1868.

Ta čaj čisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo preiskuje vse dele telesa in oddaljuje z notranjim rabljenjem vse nečiste, zaležane bolezenske snovi iz njega; tudi je učinek gotovo trajen.

Temeljito zdravljenje protina, revmatizma, otročjih in zastaranih trdovratnih boleznij, vedno gnoječih se ran, kakor tudi vseh spolovnih in kožnih boleznij, mozoljev na telesu in obrazu, gob, sifilitičnih oteklin.

Posebno ugoden uspeh je kazal ta čaj pri napihnenji jeter in vranice, kakor tudi pri hemeroidah, zlatenici, hudih boleznih žilcev, kit in členkov, potem tiščanje v želodci, zapiranje sapa, zapiranje doljnega telesa, težave pri puščanju vode, polucijah, možki slabosti, tok pri ženskah itd.

Bolezni, kakor škrofeljni, bezgavke se hitro in temeljito zdravijo, če se čaj neprenehoma pije, ker je mlo raztopujoče in na vodo goneče zdravilo.

Veliko spričal, priznavalnih in pohvalnih listov, ki se na zahtevanje zastoj pošiljajo, potrjuje, da so te besede resnične.

V dokaz navedenega navajamo tukaj vrsto priznavalnih pisem:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Bohorodczan, 18. februarja 1876.

S tem se Vam zahvaljujem, da ste mi poslali Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj in Vam ob enem naznanjam, da mi je ta čaj prav dobro služil. Spoštovanjem

Leib Rieger.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

N. Szalonta, 15. februarja 1876.

Potrjujem, da je od Vas dobljeni Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj mene in moje prijatelje rešil revmatizma. Vsed tega Vas prosim, da tudi mojemu znanu gospodu Martinu Vukoniču v N. Szalonti pošljete 4 pakete Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja.

Spoštovanjem

Mat. Hrabor.

(396—4)

Pred ponarejanjem in prevaranjem se svari.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj se dobiva le iz prve mejnarodne fabrikacije Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja v Neunkirchnu pri Dunaji ali pa v mojih zalogah, zaznamovanih po časnikih.

Eden paket, v 8 dozah, po predpisu zdravnika pripravljen, z naukom rabljenja v različnih jezicah 1 gold., posebe za kolek in zavoj 10 kr.

V priložnost p. n. občinstva se Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj tudi dobiva pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: Peter Lassnik,

v Postojni: Jos. Kupferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittlbach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Gorici: A. Franzoni, lekar; v Gradci: J. Burgleitner, lekar; v Guttaringu: S. Vatterl; v Hermagoru: Jos. M. Richter, lekar; v Karlovcu: A. E. Katkič, lekar; v Celovci: Karel Klemenčič; v Kranji: Karel Šavnik, lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Metliki: Alfred Matter, lekar; v Mozirji: Ivan Tribuč; v Ptujem: C. Girod, lekar; v Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekar; v Samoboru: F. Schwarz, lekar; v Trbižu: Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: J. Seravalle, lekar; v Beljaku: Math. Fürst; v Varaždinu: Dr. A. Halter, lekar; v slov. Bistrici: Ivan Janos, lekar; v slov. Gradci: Jos. Kaligarič, lekar.